

2 Petrus 1:1-2

Ik wil vandaag graag een begin maken met de bespreking van de tweede Petrus brief. In de eerste brief van Petrus ging het vooral over de gevaren die de gemeente van Christus van buitenaf bedreigen. Zijn lezers hadden met lijden te maken dat hen van buitenaf werd aangedaan. Dat lijden moet hen niet bevreemden, maar aansporen vol te houden. We zijn volgelingen van de Here Jezus. En ook Hij heeft heel veel lijden moeten ondergaan, alhoewel er geen kwaad in Hem was. Als volgelingen van onze Heer zijn we niet meer dan onze meester. Ook wij zullen moeten volharden als we met lijden te maken hebben en ons oog gericht moeten houden op onze Heiland. Hij gaat alles wat krom is, rechtzetten in de wereld. In deze tweede Petrusbrief gaat het niet zo zeer om dreiging van buitenaf waar gelovigen mee te maken hebben, maar om dreiging van binnenuit. Het gevaar van dwaalleer dat in de gemeente de kop op kan steken.

Nu zijn er geleerden die er aan twifelen of Petrus wel echt de schrijver is van deze brief. Daarom zie je in sommige bijbels bij de inleidende stukjes wel eens staan dat het niet zeker is dat Petrus de schrijver is. In de GNB wordt in de inleiding gewoon ontkend dat Petrus de schrijver is. In de NBV wordt het in het midden gelaten. Daar staat het zo: Veel uitleggers menen dat Petrus niet de auteur van het boek is. Volgens kenners is het Grieks van de eerste brief veel gecultiveerder dan de tweede brief. Ook zijn er heel veel overeenkomsten tussen deze 2^e brief van Petrus en de brief van Judas uit onze bijbel. En omdat de brief van Judas volgens geleerden pas is geschreven na de dood van Petrus, kan Petrus niet zelf de schrijver zijn. Maar deze argumenten kunnen ook op een andere manier uitgelegd worden. Het verschil in taal en stijl is ook te verklaren uit het feit dat Petrus in zijn eerste brief gebruik heeft gemaakt van een secretaris. We lezen in 1 Petrus 5:12 dat Petrus gebruik heeft gemaakt van Silvanus. Het is goed mogelijk dat Silvanus Petrus een handje heeft geholpen om zijn brief in keurig Grieks te schrijven. Als Petrus in zijn 2^e brief geen hulp heeft gehad dan is van daaruit het verschil in stijl te verklaren.

Het argument dat Petrus gebruik heeft gemaakt van de brief van Judas kan ook omgedraaid worden. Judas heeft gebruik gemaakt van Petrus. Bovendien zou het ook kunnen dat er een ander bestaand geschrift is geweest die niet in de bijbel is

opgenomen, waar zowel Petrus als Judas gebruik van heeft gemaakt. En dan komt het hele dateringsverhaal op losse schroeven.

De belangrijkste reden waarom ik gewoon wil uitgaan van Petrus als schrijver is dat de brief dat zelf zegt. De schrijver stelt zich gewoon voor Simon Petrus. Hij noemt zich verder op in het 16^e vers een ooggetuige van de majesteit van de Here Jezus. En Petrus zegt in het 18^e vers dat hij bij de verheerlijking op de berg is geweest toen de stem van God uit de hemel klonk: *deze is mijn Zoon, mijn geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb*. Als iemand anders dit zou schrijven, terwijl hij eigenlijk Petrus niet is, zou de brief meteen zijn gezag verliezen en geen plaats in onze bijbel gekregen hebben. De gelovigen van de eerste eeuwen hebben deze brief echter als authentiek opgevat en apostolisch gezag toegekend. En daarom gaan we uit van wat er staat: Petrus is zelf de schrijver.

Petrus noemt zichzelf in de brief een dienstknecht en een apostel van Jezus Christus. Letterlijk staat er eigenlijk 'slaaf' in plaats van dienstknecht. Daarmee stelt hij zichzelf onder het gezag van Christus. Door te schrijven dat hij een apostel is van Jezus wil hij aangeven dat de woorden die hij schrijft gezag hebben. Brieven afkomstig uit de kring van de directe kring van apostelen hebben groot gezag, tot op de dag van vandaag.

Maar Petrus verheft zich niet boven zijn lezers. Want hij omschrijft zijn lezers als mensen die een even kostbaar geloof hebben gekregen als de apostelen. Het werkwoord dat Petrus hier voor 'krijgen' gebruikt betekent eigenlijk zo iets als 'ten deel vallen door het lot'. Met andere woorden, je ontvangt het als een geschenk, zonder dat je er zelf iets voor hebt gedaan. Bij 'geloof' moeten we dan niet zozeer denken aan het feit dat we gelovig zijn, alsof dat ons is overkomen. Want daarvoor moeten we nu juist wel wat doen, nl. ons leven toevertrouwen aan Christus. Onder geloof moeten we hier verstaan 'de geloofsinhoud'. Dat waar we ons vertrouwen op stellen. Dat heeft Petrus in de vorige brief heel kort en krachtig samengevat: *Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen (1 Petr.3:18)*. Het geloof dat we krijgen is dus dat God ons vergeving van zonden en een nieuw leven aanbiedt dankzij het offer van de Here Jezus. En dat krijgen we gratis voor niets, zeg maar als een lot uit de loterij. We hebben er niets voor gedaan.

En dankzij wie hebben wij dat heil ontvangen? Dankzij onze God en Heiland Jezus

Christus! Een tekst waaruit trouwens heel duidelijk blijkt dat Jezus werkelijk God is. Als u zondagavond in de kerk was, dan weet u dat we stilgestaan hebben bij Openbaring 5. Daar wordt Jezus voorgesteld als de Leeuw van Juda, die staat als een geslacht Lam. In Openbaring 5 ontvangen het Lam dezelfde aanbedding als in Openbaring 4 God de Schepper op de troon ontvangt. Ook daar zien we een duidelijk bewijs voor de Godheid van Jezus Christus. Hij is onze God en Heiland. Dat woord Heiland gaat we in deze 2^e Petrusbrief nog verschillende keren tegenkomen. Het lijkt wel een lievelingswoord van Petrus. Kijk maar mee: 1:11, 2:20, 3:2, 3:18. Heiland: andere vertalingen hebben wel Redder of Zaligmaker, Verlosser. Ook deze titel wordt zowel voor God als voor Jezus gebruikt in de bijbel. Lukas 1 vertelt dat Maria in haar lofzang God haar Heiland noemt. En in het kerstevangelie van Lukas 2 vertelt de engel ons dat heden de Heiland is geboren, namelijk Christus de Here. Ook het feit dat het woord Heiland zowel voor God als voor Jezus gebruikt wordt is een aanwijzing voor de goddelijkheid van Christus. Het lijkt erop dat Petrus in deze brief, waarin hij zijn lezers gaat waarschuwen voor dwaalleraars, hier op wil wijzen. Jezus is werkelijk God. Jezus is onze Heiland. Jezus is onze Heer. Christus alles en in allen. Laat dat als paal boven water staan. In Hem geloven wij, op Hem vertrouwen wij, op Hem bouwen wij, aan Hem alleen houden we ons vast.

AMEN